

13. Martin, G.W. (1952). *Femsjonia luteoalba*. - *Mycologia* 44: 580-582.
14. McNabb, R.F.R. (1965). Taxonomic studies in the *Dacrymycetaceae*. VI. *Femsjonia* Fries. - *New Zealand Journal of Botany* 3: 223-228.
15. McNabb, R.F.R. (1966). Taxonomic studies in the *Dacrymycetaceae*. VII. *Ditiola* Fries. - *New Zealand Journal of Botany* 4: 546-558.
16. Neuhoff, W. (1935-1938). *Die Gallertpilze*. - *Die Pilze Mitteleuropas* 2a: 1-56.
17. Neuhoff, W. (1936). *Die Gallertpilze Schwedens*. - *Arkiv för Botanik* 28A: 1-57.
18. Olive, L.S. (1947). Notes on the *Tremellales* of Georgia. - *Mycologia* 39: 90-108.
19. Reid, D.A. (1974). A Monograph of the British *Dacrymycetales*. - *Transactions of the British mycological Society* 62: 433-494.

IETS OVER PLEUROTELLUS HYPNOPHILUS

K. Booijs

Middenraai 69
Nieuweroord (Dr.)

Toen ik op 23 december 1974 op zoek naar paddestoelen in boswachterij Gees een bosje uitheemse coniferen doorkruiste, viel mijn oog op enige *Crepidotus*-achtige zwammetjes, die op gras (bladeren én stengels) groeiden, d.w.z. ze zaten zijdelings aangehecht. Het substraat was niet meer springlevend, maar nog wel vrij stevig.

De hoedjes hadden een doorsnede van 4-8 mm. De hoedrand van volgroeide exemplaren was gelobd, maar niet golvend. De lamellen hadden dezelfde kleur als die van *Crepidotus variabilis* (Pers. ex Fr.) Kummer. Er was geen steel.

Thuis met Moser determinerend kwam ik direkt op *Pleurotellus hypnophilus* (Pers. sensu Berk.) Fayod = *P. herbarum* (Peck) Sing. = *P. graminicola* Fayod. Moser noemt de sporen lancetvormig. Dit is ten dele juist, de meeste sporen zijn echter gekromd. Als spo-

renmaat geeft hij $6-8 \times 2,5-3 \mu$ op. De meeste sporen, die ik gemeten heb, waren $7-8 \times 3 \mu$. Moser vermeldt tenslotte nog, dat de soort op grote mossen gevonden wordt.

De Flore is minder duidelijk; zij geeft tweemaal een *P. hypnophilus*, één sensu Pilát en één sensu Ricken. Deze laatste onderscheidt zich door kleinere sporen ($3-4 \times 2 \mu$). Door Ricken opgegeven sporenmaten zijn echter in het algemeen te klein. *P. hypnophilus* sensu Pilát, waarvan de beschrijving het beste past, is synoniem met *Crepidotus pubescens* Bres. sensu Schroet. en moet volgens Singer (3) beschouwd worden als de echte *P. hypnophilus*. De soort wordt zeldzaam genoemd.

Horak (1) geeft een goede beschrijving en een fraaie tekening. Van de sporen zegt hij o.a.: "Sporen kommaförmig bis sehr schlank tropfenförmig..... in KOH hyalin bis gelblich $7-9 \times 3-5 \mu$." Als substraat vermeldt Horak: "auf lebenden und abgestorbenen Blättern und Stengeln von *Poa nemoralis* (Typus), aber auch anderem pflanzlichem Detritus (Holz, Rinde, Halme, Moose)." Over de verspreiding zegt deze auteur: "*Pleurotellus hypnophilus* wurde von Singer (2) (als *Pleurotellus herbarum* (Peck) Singer) auch aus Patagonien beschrieben und dürfte, getarnt durch mehrere Synonyme, eine kosmopolitische Verbreitung (zumindest innerhalb der gemässigten Zone) haben."

Literatuur:

1. Horak, E. (1968). Synopsis generum Agaricalium. - Beiträge zur Kryptogamenflora der Schweiz, 741 p., Wabern-Bern.
2. Singer, R. (1954). Agaricales von Nahuel Huapi. - Sydowia 8: 100-157.
3. Singer, R. (1961). Type studies on Agarics IV. - Sydowia 15: 133-151.

=====

MYCOPHILATELIE VI

Na Rusland, Bulgarije, Polen, Roemenië, Tsjechoslowakije en Mongolië gaf in 1974 Finland een serie van drie Rode Kruis-postzegels uit met afbeeldingen van paddestoelen: 35, 50, en 60 penni met respectievelijk *Gyromitra esculenta*, *Cantharellus cibarius* en *Boletus edulis*.

L.S. Wildervanck